

Mi újság ?

a PADOSZ -nál

XII. évfolyam, 7. szám

2008. szeptemberi szám

Igaz mese egy fiúról és a Varázsgömbről

Szigeti József 1946 - 2008

másként látta a világot. Három szín keveredett benne: a Tisztesség, az Őszinteség és a Segítőkézség színei.

Volt egyszer, hol nem volt, volt egy bakonyi falucska, neve Ajkarendek. Ebben a piciny falucskában élt egy fiú úgy hívták: Józsi. Éles elméjű, ügyes kezű, fürgé lábú legényke volt, korán kitűnt társai közül. Élték a családjával mindennapi életüket, jóból-rosszból kijutott nekik, ám nem panaszkodtak, hiszen boldogok voltak. Telt-múlt az idő, a fiúcska elvégezte az iskoláit. Egyszer egy szép napon odaállt szülei elé: – „Ami lehet megtanultam, mesterséget szereztem, ideje elindulnom a világba, szerencsét próbálni!” Fölpakolt a batyujába és elköszönt. Útravalóul nem hamuba sült pogácsát kapott, hanem egy gyönyörűen csillogó, színekben cikázó üveggömböt. Ez a gömb különleges volt. Aki kézbe vette,

Útja során sok kalandban volt része hét határon innen és túl. Sokszor került nehéz helyzetbe, sokszor volt tanácstalan, ám ekkor mindig elővette tarisznyájából a varázsgömböt, mely megmutatta számára a helyes utat. Útja során sokféle emberrel találkozott, sokkal meg is ismerkedett. Volt, aki bántotta, volt, aki szemlélte és olyan is akadt, aki segítette. Sokat gondolkodott, hogy miért ilyen különbözőek az emberek.

Amint így töprengett az út szélén, elébe toppant egy erdei manó és így szólt: – „Látom, miféle gond gyötör, adok egy tanácsot: Törd szét a varázsgömböt apró darabokra! A három szín megmarad mindegyikben, olyan szépek lesznek, mint az eredeti, ha valaki utadba kerül, és segíteni akarsz rajta, adj neki egy darabot a kincsedből” – s ezzel eltűnt.

Gondolkozott egy kicsit, majd fogott egy nagy követ és rácsapott a varázsgömbre. Sok ezer darabra hullott, de mindegyik megőrizte a színeit. Könnyű szívvel indult tovább, mert megoldódott a nagy gondja, ettől kezdve az útjába kerülők kaptak a kincsből, amely utat mutat az élet vándorútjain, hogy rátaláljanak a helyes irányra.

A mesém itt ér véget, mert ez az egyszerű fiú már az égi utakon vándorol. Már a mi felelősségünk, hogy Rá és a tanácsaira emlékezve a lehető legritkábban tévesszük szemünk elől a helyes irányt.

Köszönjük Józsi!

Mégis kinek a mije?

Egy kedves ismerőssel kávéztam, a satupad mellett. A nyaralásáról mesélt. Kiskunmajsán voltak, baráti családdal, három kisgyerekekkel. Vígán áztatták a tavacskában magukat és a srácokat. Hetvenhét ágra süttött a nap, és a nyár teljes erőből igyekezett megfelelni a minőségi követelményeknek. A kiskunmajsai strandnak van egy természetes tava is, ahol a homokos parton és a lassan mélyülő vízben a felnövekvő nemzedék egész nap el tud szöszmötölni, labdázni, pancsolni.

A kissrácok visítozásának alapzaját túlszárnyalva egyszer csak valami nagyot loccsant. Néhány szellemileg túlkalibrált figura, sárgombócokkal kezdte dobálni egymást. A sárgombóc persze a levegőben szétterült és mindössze 60%-os biztonsággal találta el az eredeti célpontot, 40%-os biztonsággal viszont annak környezetét, nyugdíjast, óvodást vegyesen. Az első egy-két találat még kommentár nélkül maradt, ám a meglepetéstől távra maradt szájukba hamarosan csapódott a következő adag szétterülő mocska, összekelve a szemüveget, beletapadva az úszógumis kislány copfocskájába. Méltatlankodás, sírás nem gátolta az intelligens szórakozást. Egy öreg bácsi szólt rájuk először, majd egy néni is, végül egy karakán öregúr felállt, és határozott hangon felkérte az úszómestert a rendbontók megfékezésére, eltávolítására, mely meg is történt.

Lám, egy strand medencéje is milyen remekül példázza azt, hogyan is zajlik az élet. Amíg egyetlen ember próbál érvényt szerezni az igazának, nem sok esélye van. Még akkor sincs sok esélye ennek, ha többen méltatlankodnak. Kell valaki, aki pontosan tudja, hogy mit kell tenni, és azt meg is teszi. Ugyan mit tehetne egy nyugdíjas néni ilyen alakokkal szemben? Még három nyugdíjas néni is lepattan róluk! De mit tehetett volna az úszómester is egyedül? Ami végül is megálljt parancsolt az evolúciós zsákutcát képviselő szórakozásnak, az együttes tiltakozás, a közös fellépés volt. Az úszómester maga mögött tudhatta a többség csendes egyetértését, támogatását, és ez nagyon nagy erő.

Sokan biztos legyintenek erre: tanmese. Valóban, a legjobb tanmeséket az élet hozza eléink. Esetleg éppen egy strandon döbbenünk rá, hogy mire is jó a szakszervezet. A sokak által kritizált és lenézett szakszervezet, amelynek szükségét akkor éreznénk igazán, ha nem lenne. De a szakszervezet is csak akkora erőt tud képviselni, amekkorát adnak neki a mögötte álló aktív tagok. Aktív tagokról beszélek, tehát nem azokról, akik csak addig tagok, amíg a születési segélyt, vagy más támogatást lehet felvenni!

Egyre fontosabb, hogy érezzük mennyire fontos az összetartás, a kiállás az érdekeink, de társaink érdekei mellett is! A közeli években sajnos egyre kevesebb és kevesebb juttatást kapunk ugyanazért a munkáért. Általános menedzseri babona, hogy az utcáról felvett funkcionális analfabéta, egy írott technológia alapján ugyanolyan minőségben és ugyanolyan biztonsággal fogja ellátni a feladatot, mint egy gyakorlott szakember, a különbség csak a kifizetett bérben jelentkezik. Ezért is vágják olyan könnyen a munkavállalók fejéhez: akkor menj oda, ahol jobban kereshetsz! Nem számít az évek során felhalmozott tudás, tapasztalat. Tény, hogy munkavégzői szinten ma már nem nehéz olyan munkaheleyet találni, amely egy jó szakembernek atomerőműi szinten, vagy akár jobban is fizet. Ám ha egy munkavállaló itt dolgozik már tizenéve, és van egy lakása, egy egzisztenciája (olyan amilyen, de van), azt már nehezen adja fel. Még azt is megértem, hogy a munkaadó kihasználja ezt a – kifejezetten magyar! – sajátosságot és igyekszik a maga javára fordítani, elsősorban a dolgozóknak járó juttatások csökkentésével.

De mi ennek a következménye?

Akinek az a feladata, hogy naponta háromszor meghúzzon egy csőbilincset, az elmegy, meghúzza akkor is, ha nincs benne a cső, és nem érdekli miért. Van, aki tényleg veszi a kalapját, elmegy máshová, és magával viszi a tudást, az apró know how-kat, ötleteket. Senki nem foglalkozik azzal, hogy így okvetlenül csökken a végzett munka színvonala. A megbecsültség hiánya miatt sérül a munka iránti elkötelezettség, az odaadás. A dolgozói lojalitásra számítani csak addig reális, amíg a cég is lojális a dolgozók iránt. Persze most elő lehet rántani a statisztikát a mellényzsebből és meglengetni, hogy az atomerőműves átlagbér... . Érdekes lenne egy olyan statisztika, hogy az atomerőműves átlagbér, mondjuk a húsz legjobban kereső alkalmazott kivételével. Elgondolkodtató lenne a különbség!

Lám, milyen messze vezethet egy kávé, a satupad mellett!

(vendel)

A munkaerő tulajdonosok (1)

Mielőtt belemélyednénk a munkaerő tulajdonosok helyzetének és lehetőségeinek feltárásába, nézzük meg, mit is értek cserén. Minden csere egyben szerződésként is felfogható.

Szerződésen egyenrangú partnerek olyan kölcsönös kötelezettségvállalását értjük, amely kölcsönös előnyök érdekében, szabad akaratból jön létre.

De jó is volna, ha minden szerződés ilyen lenne! Tapasztalatom szerint, a *munkaerőre* vonatkozó szerződések nem minden esetben ilyenek, sőt azt is meg merem kockáztatni, hogy a többségük nem rendelkezik a fenti meghatározás legfontosabb elemével, azaz *nem egyenrangú felek kötik*. Ebből következően a kötelezettségvállalás és az érte kapott előny többnyire nincsenek egyensúlyban. Ennek ellenére a helyzet mégsem reménytelen. Már csak azért sem, mert van rá példa, hogyan lehet minden elvárást kielégítő szerződéseket kötni. A példák többsége a gazdaságilag fejlettebb országokban keresendő. Meggyőződésem szerint nem véletlenül, de ha ott működik, miért ne élénk vele mi magunk is?

Mire alapozom azt az állításomat, miszerint a munkavállalók és a munkáltatók között létrejövő szerződések nem egyenrangú felek között jönnek létre? Könnyű belátni, ha alaposan szemügyre vesszük a munkaerő-piacot és annak szereplőit.

A kiindulópontunk a munkaerő tulajdonosa, azaz a bérből élő. Először talán furcsa ez a kifejezés, mert ha azt halljuk *tulajdonos*, általában a cégek tulajdonosaira gondolunk, hiszen a vállalkozások, a bt-k, a kft-k, és részvénytársaságok világát éljük. Ezek tulajdonosai valamilyen vagyon felett rendelkeznek és annak hasznából élnek, többnyire jól, legalábbis jobban, mint Te. Ha nem tartozol közéjük, akkor vajon miért javaslom, hogy tulajdonos módjára gondolkodj? Mert tulajdonos vagy Te magad is. Hogy mivel rendelkezel? A munkaerőddel. Igen, Te vagy a munkaerőd egyetlen és elidegeníthetetlen tulajdonosa.

Hozzád hasonlóan az emberek többségének sincs vagyona. Vagyon alatt — leegyszerűsítve — olyan tőkét értek, amely állandó jövedelmet biztosít a tulajdonosának. Ebbe természetesen nem tartoznak bele a megélhetés kellékei, a lakás, vagy a nagy nehezen összekuporgatott nyaraló, az autó stb. A szó klasszikus értelmében, valószínűleg nincs tőkéd. Illetve azért neked is van valamid, amint már mondtam: **a munkaerőd**. Mert minden embernek van *tehetsége, tudása, tapasztalata, ereje és ideje*. Ezek a munkaerő legfontosabb tulajdonságai. Ez a munkaerő a Te tulajdonod.

— *Jó, most már tudom, mim van, de mit érek vele?* — kérdezheted teljes joggal.

A munkaerő, mint minden tulajdon, akkor válik értékessé a tulajdonosa számára, ha segítségével hozzájuthat mindahhoz, ami saját maga és családja fenntartásához szükséges. Például élelemre, meleg ruhára, tanulásra, szórakozásra és még rengeteg dologra, amire csak vágysz, hiszen Te is csak egyszer élsz. Hogyan lehet a munkaerő segítségével mindezt megszerezni? Úgy, hogy értékesíted a munkaerődet a munkaerőpiacon.

Igazad van, ezt eddig is tudtad. Ráadásul ezt egyszerűbb leírni, mint megtenni. Erről azok tudnának sokat mesélni, aki már voltak munka nélkül, vagy jelenleg sincs munkahelyük. Közvetlen tapasztalatért sajnos senkinek sem kell a szomszédba mennie, hiszen Magyarországon szinte nincs olyan család, ahol ne lett volna már valaki hosszabb vagy rövidebb ideig munka nélküli.

Tehát Te, mint munkaerő-tulajdonos, akkor fogsz megélni, ha sikerül értékesítened, azaz elcserélned a tulajdonodat, méghozzá jól! Ahhoz, hogy megértsük, ez miért olyan nehéz, meg kell ismernünk a munkaerő-piac többi szereplőjét.

(folytatjuk)

Áramszámla most...

Kedves olvasó, előre bocsátom, hogy senkire nem haragszom, és személyeket sem minősítek, de mint egyetemes szolgáltatóra az E. ON-ra furcsán gondolok!

(Ugye értik?)

Kezdetben volt a havi leolvasás, és számlázás. Később- a hatékonyság jegyében – az akkori szolgáltató áttért az éves leolvasásra, és az általány számlázásra. Rendben volt, mert az előző fogyasztási év adatainak 1/12-ed részét számlázták a következő év hónapjaiban. Viszont ezen az Ügyfélszolgáltatónál lehetett változtatni kívánság szerint.

Itt a kulcs szó a fogyasztási év, mert ez nem a naptári évet, hanem a leolvasástól – leolvasásig, évet jelentette. Tehát – teszem azt október 20-a leolvasás, akkor a következő év október 19-ig tart a fogyasztási év, melyre a mindenkor fogyasztási limit érvényes!!

Azért hangsúlyozom ki ezt, mert sokan estek, vagy esnek abba a csapdába, amit a mostani váltás hozott magával. Ugyanis 2008. január 1-től új rendszer lépett életbe. Most nem részletezem, és nem minősítem a bonyolult megállapodást, a kérvények kitöltési értelmezhetőségét (?), csak az ebből következő fogyasztói hátrányokat kívánom figyelmükbe ajánlani.

Az egyetemes szolgáltató (a fenti cég) elnevezte a fogyasztási sávokat I-II-III-IV-es sávnak, és ha valaki az előző esztendőben az éves limitet (20.000 kW/h kihasználta, vagy a közelében járt, akkor olyan havi számlákat kapott, melyben mind a négy sávot számlázzák, sőt a csúcsidő kizárásos fogyasztónak még azt is. Ettől aztán olyan bonyolult lesz a havi számla, hogy egyszerűbb gondolkodású halandó lekapcsolja a villanyt. De – ha továbbra is él a változtatás lehetősége- meg lehet próbálni az Ügyfélszolgálatot felhívni, és módosítani a várható éves fogyasztást.

Van viszont egy másik önkényes lépése is a szolgáltatónak: kitalálták ugyanis a havi limit fogalmát. Ilyesmi semmilyen megállapodásban nincsen.

Tehát, ha az előbb említett példa (októbertől - októberig) szerint valaki az éves limit – tavaly még 20.000 KW/h – nagyobb részét fogyasztotta el, mint azt a szolgáltató gondolta, azt limiten felüli fogyasztás címen a legdrágább tarifával számolják el. Jogtalanul, mert a fogyasztási éven belül nincs havi limit!

Természetesen a fűtésre is használt villamos energiát csakis rapszodikusán lehet használni. Ez azt jelenti, hogy a téli hónapok (november-december-január) elnyelik az éves limit nagy részét. Az árváltozások viszont mindig január 1-től élnek. Tehát mérőállás bediktálásnak kell decemberben történnie. Erre a szolgáltatónál lehetőség van! Ha nem jön ki ellenőrizni a mérőállást, akkor el kell fogadnia a bediktált fogyasztást. Nos, ez nem történt meg, hanem utólag (most júliusban) kétségbe vonják a valós adatokat.

Mondókám azért ilyen hosszú, hogy sok társam figyeljen oda, mielőtt rendezi a számlát, és ez a cikk talán segít eligazodni

A fenti cég gázos részlege már „simán” elfogadta a bediktált mérőállást, csupán azt a megjegyzést írták a számlára, hogy az elszámolás nem a tényleges leolvasás alapján történt.

Na és? A fogyasztó tehet róla?

Vida György

PA Zrt nyugdíjasa

PADOSZ Nyugdíjas tagozat vezető helyettese

Nyereség minden áron...

Több mint 60 ezer villamos iparági kedvezményezett fél éve türelmetlenül várta, hogy a fizetési kötelezettségének eleget tegyen. Ez idő alatt az áramszolgáltató két levelet is küldött a fogyasztóknak, kérve a türelmüket. Július hónap közepén a várva várt számlák megérkeztek, amelyek összege- fogyasztónként- több tízezer forintot tett ki. Több ezer fogyasztó kereste fel a területileg illetékes szolgáltatók irodáit, azon oknál fogva, hogy nem értik a bonyolult kimutatást, kérdésként vetették fel, hogyan jöhetett ki ilyen magas összeg?

A nyugdíjasok segítséget kérve fordultak a volt vállalatuk vezetéséhez, bízva abban, hogy a szükséges segítséget megkapják. Július hónap közepén a PA Zrt vezérigazgatója valamennyi erőmű nyugdíjasának tájékoztató tartalmú levelet küldött, melyben felhívta a figyelmüket, hogy a számla kézhezvételét követő 15 napon belül írásban nyilatkozzanak az egyetemes szolgáltatójuknál, hogy igénylik-e a részletfizetési lehetőséget.

Kezdjük a „végénél”. Nem egyszerűbb lett volna, ha minden kedvezményezett fogyasztó kapott volna 3db csekket, 30 vagy 60 nap határidőt adva, tegyen mindenki eleget a fizetési kötelezettségének? Idős, mozgásában korlátozott, nehezen író, rosszul látó nyugdíjas írjon kérvényt? Ellenkező esetben egy összegben emeli le a villanyszámla összegét a lakossági folyószámlájukról! Már akinek van folyószámlája. Több százezer nyugdíjas egyik hónapról a másik hónapra él szűkösen nyugdíját „felélve”, a bankba, esetleg kölcsönért megy.

Másik ilyen kérdés, közel két éve azon fáradozott az illetékes minisztérium, hogy a áramdíj kedvezményt elvegye az iparági munkavállalóktól. Készült rá, de nem eléggé, ebből adódott a konfliktus helyzet. Az eredmény, a negatív hatások később kerülnek felszínre. Az érintettek oldaláról hamar megfogalmazódott, hogy a döntéshozókban az emberség, az empátia hiánya erőteljesen jelen volt, az intézkedéseik meghozatalakor.

Úgy látszik itt is az igazolódik be, hogy a tőke tulajdonosnak a legfőbb célja: PROFIT MINDEN ÁRON!

MJ.

Aktuális érdekvédelmi hírek...

Egészségügyi pótszabadság – zónaszabadság, sugárpótlék – zónapótlék, primerkörü étkezési támogatás.

Az elmúlt fél évben több fordulóban tárgyaltak a szakszervezetek és a PA Zrt. vezetése a sugárártalmi - kontra "zónapótlék", az egészségügyi pótszabadság - kontra "zónaszabadság", valamint a primerkörü étkezési támogatás átalakításának kérdéseiről. A tárgyalásokon az álláspontok nem közeledtek egymáshoz, ezért a paksi szakszervezetek a vitás helyzetek kiéleződésének elkerülése érdekében, élve a 2008. jan. 20-i "Egyetértési nyilatkozatban" biztosított lehetőségükkel, javaslattal éltek az ÉKF munkavállalói oldal szóvivője – Gál Rezső VDSZSZ elnök – felé, hogy tűzesse napirendre az ÉKF szintjén történő megvitatásra a vitatott kérdéseket. Ez irányú jogos igényünket erősíti az a tény is, hogy mind három kérdésben a PA Zrt. munkavállalóin kívül érintettek az MVM társaságcsoporthoz tartozó, az atomerőműben munkát végző társaságok munkavállalói is.

Strandparti megint...

Idén ötödször került megrendezésre a PADOSZ Ifjúsági tagozata által szervezett – már hagyománnyá vált – strandparti. Öt évvel ezelőtt azzal a céllal szerveződött ez a találkozó, hogy a villamos iparágban dolgozó fiatalok kötetlenebb, laza körülmények között is tudjanak találkozni, ismerkedni, illetve élményekben gazdag napot töltsenek együtt. Az időpont – július utolsó szombatja – a helyszín – köszönhetően az üzemeltető Paksi Vízmű Kft-nek – az ürge-mezei strand, mindig ugyanaz. Csak a résztvevők változnak. Az évek során annyira népszerűvé vált ez a rendezvény – nem csak a fiatalok között – hogy már a szervezés megkezdése előtt jelzik, közeledik a strandparti ideje, jönnek. Az ország több pontjáról érkeznek hozzánk szakszervezeti tagok/barátok, mintegy 150-200 fő. (Budapest, Szeged, Kecskemét, Oroszlány, Tatabánya, Balatonfüzfő, Debrecen, stb.)

Ezen a napon általában nagyon meleg van, igazán megfelelő egy strandi program lebonyolításához. Idén nem sokan bíztak ebben, hiszen a megelőző héten hideg, esős volt az időjárás, sőt aznap reggel is igen szomorkás volt az ég. De aztán kisütött a nap, és ismét játszhattunk, sportolhattunk, strandolhattunk együtt.

A program a Kókai Péterék által tartott bűvábemutatóval kezdődött, ahol ki lehetett próbálni a bűvárkodás rejtelmét. Ezután különböző játékos versenyeket szerveztünk egész nap, ilyenek voltak: strandröplabda, lánstenisz, rönkhajtás, petanque, seprű-hoki, létra-golf, fagúla-dobálás; de volt sör-virslis ivó-evő verseny is; és persze a közös strandolás. De lehetőség volt 'strand-limbózással' is megfelelő zene mellett, aminek technikáját elnökünk, Lőrincz László mutatta be (lásd a mellékelt képen).

A 'kimerítő' mozgás után megvendégeltük a résztvevőket egy kiadós babgulyással a szomszédos ATOMFITT-ben. Azoktól akiknek indulni kellett haza, búcsút vettünk, a kitaratóakkal újult erővel folytattuk az estét ping-pongozással, csocsózással, billiárdozással, beszélgetéssel ... tartalmas nap volt!

(H.Zs.)

Szoros versenyben 2. hely a VII. VDSZSZ Sporttalálkozón

Az idén a TIVISZ Vendégeként találkozhattak a Villamosenergia-ipari Szakszervezetek sportkedvelő tagjai augusztus 1-től 3-ig. A debreceni Agráregyetem létesítményei és szép környezete ideális helyszínnek bizonyult. A szervezőknek a jókedv mellé a jó időt is sikerült biztosítani.

A megnyitón Gál Rezső a VDSZSZ elnöke, Rubint Dezső az E.ON TITÁSZ elnöke és a házigazda rendezők képviselőjében dr. Szilágyi József a TIVISZ elnöke köszöntötte a résztvevőket, és kívántak jókedvű, balesetmentes és sportszerű versengést. A köszöntést a népes rendezőcsapat bemutatkozása és minden részletre kiterjedő szabályismertetés, eligazítás követte. A nyitó est végén a helyi illetőségű Talamba Ütőegyüttes több földrész népi hagyományait idéző szellemes, vidám koncertet adott. Az előadás megadta a jó alaphangulatot másnap zajló versenyekhez.

Szombat délelőtt 10 csapat versenget tenisz, asztalitenisz, kispályás labdarúgás, lánstenisz, kosárlabda, darts, ulti és sakk sportágakban, melyben a PADOSZ mint címvédő 27 fős csapattal vett részt. Kispályás labdarúgás, lánstenisz és a streetball csapatunk első helyezést ért el.

Délután az ügyességi játékok végtelenül gazdag sora következett, melyekben a délelőtti már más sportágakban jeleskedők ismét csillogtathatták képességeiket. Legnagyobb érdeklődés és derűtség a lufi borotválást és a lángos evést övezte. Érdekes testhelyzetek és „grimaszok” teremtődtek a szurkolók nagy derűségére.

A vasárnap délelőtti városismereti vetélkedő sajnos csak Debrecen egy kis szeletének felderítésére adott lehetőséget. A Nagyerdő egy részlete a Debreceni Tudományegyetem szoborparkja és az Agráregyetem környéke azért nyújtott annyi látványosságot és élményt, hogy e röpke két-

órás ismerkedés felkeltse a város alaposabb megismerésének igényét. A városnézésre tervezett szintidő tartását a féltávnál beiktatott versenyállomás, a Leveles Csárda kerthelyiségének vendégmarasztaló padjai alaposan megnehezítették.

Az összetett sportversenyt nagyon kiélezett versenyben a Mátrai Erőmű Villamos Szakszervezete nyerte egy ponttal megelőzve a PADOSZ és az Ajka csapatát. Utóbbi két csapat között a többi első helyezés döntötte el a sorrendet.

(Részletes eredmények és képek a honlapunkon elérhetőek.)

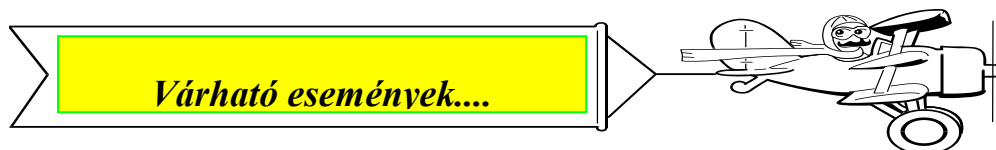

Gratulálunk

a 2008. évben Paksi Atomerőmű Zrt. Céggyűrű kitüntetésben részesülő munkatársainknak!

Külön köszöntjük **Bajári Miklós Géza** (BIG), **Csépányi Bárdos László** (KAIG), **Dóczi Miklós János** (BIG), **Kemény László Csaba** (OVIT) és **Vadász Csaba** (MIG) tagjainkat, akik hosszú éveken át tanúsított példamutató munkájukkal és emberi tartásukkal munkatársaik javaslatát kiérdemelve e rangos elismerésben részesültek.

Munkavédelmi képviselő választások a PADOSZ érintettségű gazdasági társaságoknál

Az Mvt. (Munkavédelmi törvény) a munkavállalók számára alanyi jogon biztosítja a munkavédelmi képviselők megválasztásának a lehetőségét. A munkavállalók az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéssel összefüggő jogaik és érdekeik képviseletére jogosultak maguk közül képviselőt vagy képviselőket választani. Az Mvt. kimondja, hogy munkavédelmi választást kell tartani minden olyan munkáltatónál, ahol a Munka Törvénykönyve hatálya alá tartozó munkavállalók létszáma legalább ötven fő.

A PADOSZ a PA Zrt-n túl, tíz gazdasági társaságnál lesz érintve a munkavédelmi képviselő választások során. A választások előkészítésében, a választási bizottsági tagok, a munkavédelmi képviselő jelöltek felkutatásának feladatában, az elkövetkezendő időszakban a PADOSZ-ra komoly kihívás vár. A választások előkészítése megkezdődött, így elindult a munka az Atomix, a Dekoten, az RHK. Kft-éknél, és az ESZI-ben. A közeljövő feladata lesz a Partner Kft-nél, a Pannónia Bau Kft-nél, az MVMI Zrt-nél a választások előkészületeinek a megtétele. Az OVIT Zrt-nél és az ERBE Zrt-nél a társaságok anyaszakszervezeteivel közösen kell a munkát elvégeznünk.

B.I

PADOSZ Bál – 2008. november 8. szombat ESZI Sportcsarnok

VDSZSZ Kongresszus – 2008. november 21-22. Várgesztes

*A PADOSZ Információs Kiadványa
Szerkeszti: Az Információs Bizottság munkacsoportja
Felelős kiadó: Lőrincz László elnök*

Telefon: 87-08
e-mail: padosz@npp.hu